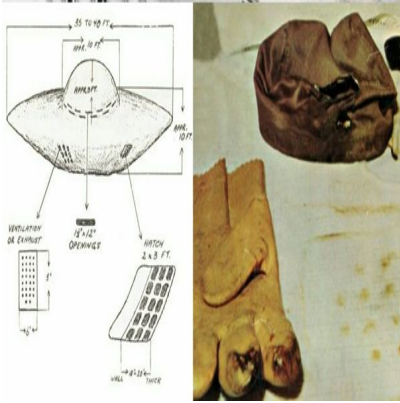

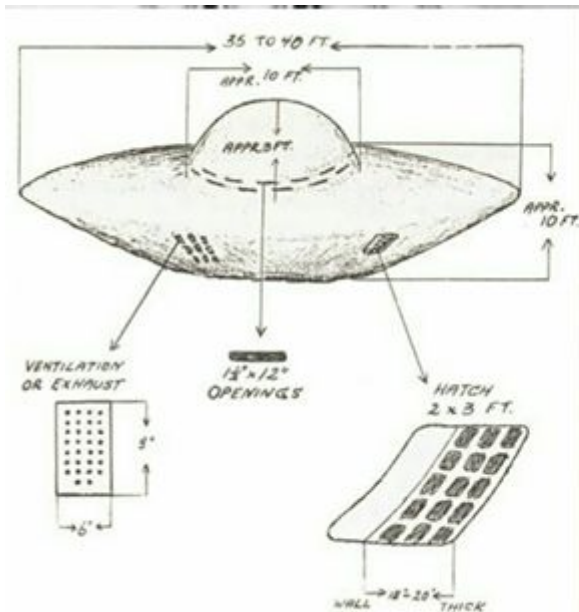
Canada's beroemdste UFO-ontmoeting

Beschrijving

Op 20 mei 1967 melde het nieuws dat *Stefan Michalak*, een Canadese geoloog, op zoek was naar fossielen in de buurt van *Falcon Lake*, toen hij het slachtoffer werd van een van de meest mysterieuze en besproken *close encounters of the second type* ooit.

In feite zag hij op een paar honderd meter afstand van hem iets aankomen dat later een ongeïdentificeerd vliegend object (UFO) zou blijken te zijn, waarop hij met name een geperforeerd rooster kon onderscheiden waarvan hij later het nut zou begrijpen.

Nadat hij een van de deuren van het voertuig had benaderd, in de overtuiging dat het iets met militairen te maken had, riep hij in de verschillende talen die hem bekend waren, echter zonder antwoord te krijgen. Terwijl hij probeerde in het ruimtevaartuig te kijken, verblind door een heel helder licht, plaatste hij zijn hand op een muur en de rubberen handschoen die hij droeg smolt. Plotseling ging de deur dicht en de geoloog voelde een zeer hevige pijn op zijn borst, veroorzaakt door iets dat uit het geperforeerde rooster kwam dat hij eerder had gezien, waarna het mysterieuze object na een paar seconden in het niets verdween.

Stefan Michalak's UFO tekening en handschoen

Brandwonden?

De gewonde man bereikte het nabijgelegen ziekenhuis waar hij werd behandeld voor oppervlakkige brandwonden. Een paar dagen later werd hij echter met spoed naar het ziekenhuis gebracht vanwege een zeer sterk branderig gevoel in zijn borst. Daar waren een reeks plekken te zien die een afdruk leken van het geperforeerde rooster dat hem eerder had verwond, terwijl de rest van zijn lichaam gezwollen en paars leek.

Stefan Michalak

Hoewel de doktoren niet wisten wat ze moesten doen, verdween gedurende de nacht elke vlek op zijn lichaam alsof het niets was.

De oorsprong van deze symptomen werd nooit verklaard. Sommige artsen veronderstelden een contact

met gamma 1-straling, maar in dat geval zou een dergelijk herstel in korte tijd onmogelijk zijn geweest.

Vanaf die dag zou Stefan altijd zeggen: *“Ik vraag niemand mij te geloven, maar ik weet wat ik zag.”*

Zoon schreef boek

Zijn zoon, *Stan Michalak*, kan zich nog levendig herinneren dat zijn vader ziek en gewond thuiskwam nadat er tijdens het lange meiweekend van 1967 iets was gebeurd in de bossen van Falcon Lake in Manitoba.

Het was iets dat zijn gezinsleven in rep en roer bracht en nog steeds een van de werelds bekendste UFO-ontmoetingen is.

“Ik herinnerde me dat ik hem in bed had gezien. Hij zag er helemaal niet goed uit. Hij zag er bleek en verwilderd uit,” zei Michalak, die toen negen jaar oud was en zijn vader die dag een paar minuten mocht zien. na wat al snel bekend werd als het Falcon Lake-incident.

“Toen ik de slaapkamer binnenkwam, was er een enorme stank in de kamer, als een echt vreselijke geur van zwavel en verbrande motorolie. Het was overal en het kwam uit zijn poriën. Het was erg!” zei Michalak, die co-auteur is van het boek *When They Appeared* samen met UFO-onderzoeker *Chris Rutkowski*.

Het boek werd gelanceerd ter gelegenheid van de 50e verjaardag van het incident.

“Ik was erg bang. Mijn vader was gewond geraakt en ik wist er niets van,” vertelde Michalak aan CBC News. Binnen een paar dagen wist niet alleen hij meer, maar ook een groot deel van het publiek.

Het verhaal over zijn vader die door een UFO werd verbrand, stond in de krant *Winnipeg Tribune* en toen kwam alles zo ongeveer op gang, zei Michalak.

De ontmoeting

Stefan Michalak was een industriële monteur van beroep en een amateurgeoloog die zich graag in de wildernis rond Falcon Lake waagde ongeveer 150 kilometer ten oosten van Winnipeg om kwarts en zilver te zoeken.

Hij had het jaar daarvoor enkele claims ingediend en vertrok tijdens het lange meiweekend van 1967 om er nog meer te verkennen. Op 20 mei 1967 bevond Stefan zich in de buurt van een kwartsader langs het *Precambrium Schild* in het gebied, toen de 51-jarige werd opgeschrikt door een groepje ganzen in de buurt, die uitbarsten in allerlei toeterende geluiden.

Sigaarvormig

Volgens zijn verslag, zoals destijds in de kranten werd opgenomen en sindsdien herhaald in boeken, tijdschriften en op tv-programma's als *Unsolved Mysteries*, keek Stefan op en zag hij twee sigaarvormige voorwerpen met een roodachtige gloed op ongeveer 45 meter afstand zweven. Een daalde er af, landde op een vlak stuk rots en kreeg meer de vorm van een schijf. De andere bleef een paar minuten in de lucht voordat hij wegvloog.

Amerikaanse militairen

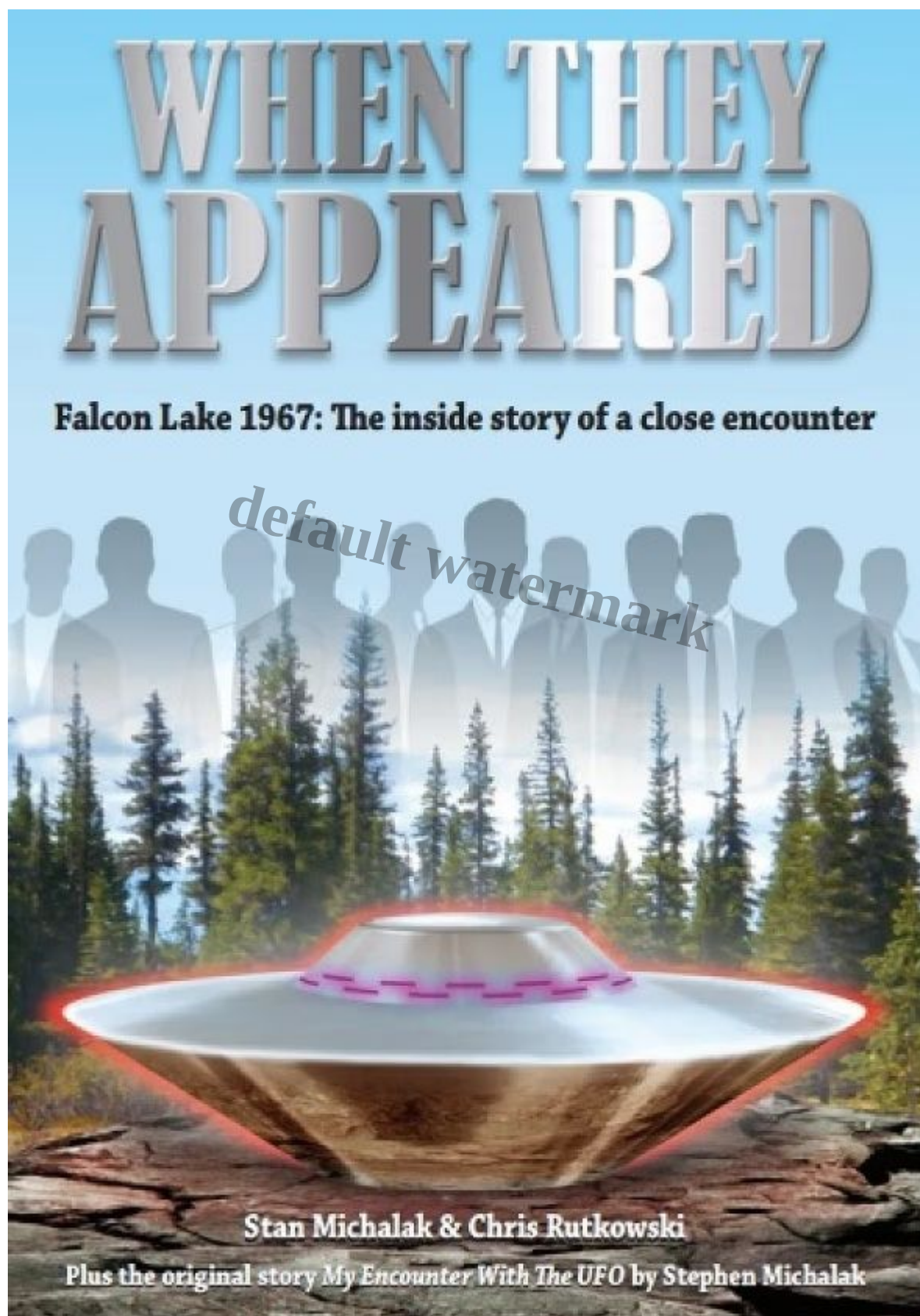
In de overtuiging dat het om een geheim experimenteel toestel van het Amerikaanse leger ging, leunde Stefan achterover en maakte er het volgende halfuur een schets van. Toen besloot hij dichterbij te komen, en herinnerde zich later de warme lucht en de geur van zwavel toen hij dichterbij kwam, evenals het zoemende geluid van motoren en het sissen van lucht.

Hij zag ook dat er aan de zijkant een deur open was met felle lichten erin, en zei dat hij stemmen hoorde die werden gedempt door de geluiden van het vaartuig. Hij riep en bood mechanische hulp aan aan de *Yankee-jongens* als ze die nodig hadden. De stemmen werden stil maar gaven geen antwoord, dus probeerde Stefan het in zijn moedertaal Pools, vervolgens in het Russisch en ten slotte in het Duits.

Alleen het gezoem en gesis van het vaartuig kwam als reactie.

Hij beweert dat hij dichterbij kwam en het gladde metaal van het schip opmerkte en geen naden zag. Vervolgens keek hij in de lichte deuropening, terwijl hij de lasbril opzette die hij gebruikte om zijn ogen te beschermen als hij stenen aan het afhakken was.

Binnen zag Stefan lichtstralen en panelen met zwaailichten in verschillende kleuren, maar dat hij geen levend wezen kon zien. Toen hij wegstapte, schoven drie panelen over de deuropening en sloten deze af. Hij reikte om het vaartuig aan te raken, waarna de vingertoppen van de handschoen die hij droeg, smolten.

Lucht- of gasstoot

Het vaartuig begon toen tegen de klok in te draaien en Stefan zag een paneel met een raster van gaten. Kort daarna werd hij in de borst getroffen door een lucht- of gasstoot die hem naar achteren duwde en zijn overhemd en pet in brand stak. Hij rukte de brandende kledingstukken uit terwijl het toestel opsteeg en wegvloog.

Gedesoriënteerd en misselijk strompelde Stefan door het bos en moest overgeven. Uiteindelijk ging hij terug naar zijn motelkamer in Falcon Lake en nam vervolgens de bus terug naar Winnipeg. Hij werd in een ziekenhuis behandeld voor brandwonden aan zijn borst en maag, die later veranderden in gezwollen zweren in een roosterachtig patroon. En weken daarna had hij last van diarree, hoofdpijn, black-outs en gewichtsverlies.

â??Het veranderde gewoon ons levenâ??

Toen het verhaal eenmaal bekend was, daalden de RCMP, de luchtmacht, de media, verschillende overheidsinstanties en hordes mensen af naar de kleine *River Heights*-bungalow van de Michalaks in Winnipeg.

Dat is waar Michalak naar verwijst in de titel van het boek: die eindeloze bezoekers en telefoontjes, de media en mensen die op het grasveld kamperen, de mensen die Michalak op een dag naar school zouden volgen en hem met vragen bestookten. â??Het veranderde gewoon ons levenâ??, zei hij. â??Het duurde een aantal jaren voordat het eindelijk ophield.â??

Daarna, en tot de dag dat hij in 1999 op 83-jarige leeftijd stierf, vond Stefan dat hij nooit iets had mogen zeggen, zei Michalak. Maar destijds voelde hij dat het een plicht was. Hij wilde dat anderen, als ze hetzelfde zouden zien, het zouden vermijden en niet gewond zouden raken, zei Michalak.

Voordat Stefan met zijn gezin naar *Canada* verhuisde, was hij in *Polen* een militaire politieman met een reeks morele richtlijnen waar hij naar leefde â?? dat wil zeggen: als er iets gebeurde, moest dat worden gemeld, zei Michalak.

Geen buitenaardse wezens

Naast het voortdurende onderzoek van de autoriteiten kreeg het gezin te maken met veroordeling en kritiek vanuit het publiek, werd Stefans geestelijke gezondheid in twijfel getrokken en werd Michalak gepest op school. Hoewel hij wenste dat hij niets had gezegd, deinsde Stefan ook nooit terug voor het verhaal. Hij beweerde ook nooit buitenaardse wezens te hebben gezien en beschouwde het nog steeds als een geheim militair vaartuig.

â??Als je hem zou vragen wat hij zag, zou hij het tot in de kleinste details kunnen beschrijven, maar hij zou nooit zeggen: â??Oh, het waren beslist buitenaardse wezensâ??, omdat er geen bewijs was om dat te bewijzen,â?? zei Michalak.

â??Hij zou kunnen vragen: â??Wat denk je dat ik heb gezien?â?? maar tot aan zijn dood veranderde zijn verhaal nooit. Jota â?? niets erover of hoe hij het vertelde. In al die jaren daarna en met zoâ??n 300 paginaâ??s aan documentatie over de ontmoeting, â??is er tot nu toe niets dat zijn verhaal heeft verstoordâ??, zei Michalak.

Dus wat denkt hij?

â??Ik ben niet zo bekrompen dat ik de mogelijkheid niet kan koesteren dat het buitenaards is. Dat kan ik niet buiten beschouwing laten. Maar zonder specifiek bewijs dat het zo is, weet ik het niet.â?• zei Michalak.

â??Wat ik je kan vertellen is dat ik een luchtvaartfanaat ben, een enorme luchtvaartfanaat, en dat ik heel goed weet hoe de luchtvaarttechnologie zich de afgelopen vijftig jaar heeft ontwikkeld. En er was in die tijd nergens iets dat daar ook maar in de buurt van kwam.â?•

Intensief onderzocht

De zaak werd intensief onderzocht door een aantal overheidsniveaus en de officiële conclusie, zelfs van de Amerikaanse luchtmacht, was dat de zaak onverklaarbaar was, merkte Rutkowski op. â??Canadaâ??s UFO-manâ?? is al lang gefascineerd door mysterieuze lichten aan de hemel. â??Het Falcon Lake-incident is mogelijk de best gedocumenteerde UFO-zaak van Canada.â?• zei hij.

â??Het is zelfs beter dan Roswell [de zogenaamde vliegende schijf die in 1947 in New Mexico landde] omdat de Verenigde Staten nog steeds niet erkennen dat er in Roswell iets ongewoons is gebeurd.â??

Radioactieve items

Later werden er items van de ontmoetingsplaats opgehaald, waaronder Stefans handschoen en shirt en wat gereedschap. De items werden onderworpen aan uitgebreide analyse in een RCMP-misdaad-laboratorium. Niemand kon vaststellen wat de brandwonden veroorzaakte. Op de landingsplaats bevond zich een cirkel met een diameter van ongeveer 4,5 meter, verstoken van het mos en de vegetatie die in andere delen van dezelfde plek wel groeide. Bodemonsters werden, samen met kledingmonsters, getest en als zeer radioactief beschouwd.

Dat gold ook voor stukken metaal die ongeveer een jaar na het incident uit scheuren in de rots werden afgebroken. Het metaal was op de een of andere manier in de scheuren gesmolten.

Veel van de spullen zijn al lang verloren gegaan, omdat ze via verschillende autoriteiten en instanties zijn overgedragen. Rutkowski en Michalak hebben echter nog steeds een van de stukken metaal, dat radioactief blijft.

Psychiatrisch onderzoek

Nog steeds ziek met terugkerende brandwonden op zijn borst en last van black-outs, ging Stefan in 1968 naar de Mayo Clinic in Rochester, Minnesota. Artsen deden een grondig onderzoek en stuurden hem zelfs naar een psychiater â??die terugkwam met het rapport dat dit een kerel is die heel pragmatisch is, heel nuchter â?? excuseer de woordspeling â?? en geen verhalen verzintâ?•, zei Rutkowski.

â??Als papa dit heeft verzonnen â?? onthoud dat we het over een industriële monteur hebben â?? als hij het heeft verzonnen, dan was hij een verdomd genie.â?• zei Michalak.

Datum aangemaakt
2024/05/01

default watermark